

Gombár Endre
Kilakoltatás

ott leselkedik a rém a huzattól
meglebbenő függöny mögött
az elmosatlan tányérok alatt
a rendezetlen számlák között
a padlórésekben
a jeges fuvallatokban
a túlságosan éles napsütésben
minden visszafogott lélegzetben
a gyűrött ruhákban
és vasalatlan terítőkben
és csak őt nem lehet
kilakoltatni semmiképp

Távoli látogatók

éjszakánként már földben porladó
barátaim keresnek fel
szótlanul állnak elém
nem tudom mit jelent némaságuk
meglehet hívnak maguk után
és minden éjszaka másik jön
és reggel mikor a fény kioltja
árnyék testüket
tűnődhetnek tovább
és készülhetnek az újabb éjszakára